

Bøder eller simpelt Fængsel, henviser Forhørsdommeren Spørgsmaalet til særskilt Undersøgelse, hvorefter vedkommende Aktionsmyndighed træffer Bestemmelse om Tiltale, dog at privat Tiltale til Straf og Erstatning altid staaer den fornærmede aaben.

§ 18.

Klage fra den anholdte eller fængslede eller hans Forsvarer, gaaende ud paa, at Forhørsdommeren har overtraadt eller tilfidesat nogen i denne Lov indeholdt Bestemmelse, fremsættes for Overretten eller Højesteret under Paaanten af den Straffesag, med Hensyn til hvilken Forseelsen er begaaet. For saa vidt saadan Paaante ikke finder Sted, gøres Ansvarret gældende efter Klagerens Valg enten under en særskilt Paaante i de for Straffesagers Paaante gældende Former eller ved privat Tiltale til Straf og Erstatning. Naar Ansvar gøres gældende mod en Forhørsdommer ved Paaante, skal der af den tiltalte eller hans Forsvarer gives ham særlig Underretning derom, og det skal staa ham frit for at begære sit paalagde Forhold gjort til Genstand for særskilt Undersøgelse og Tiltale. Hvis saadan Begæring ikke fremsættes og Paaante-Domstolen, efter at der er givet Forhørsdommeren Lejlighed til at forsvare sit Forhold, finder Forseelsen at være godtgjort og ikke at egne sig til højere Straf end Bøder eller simpelt Fængsel, ikender Retten under Paaanten saadan Straf. I modsat Fald henvises Spørgsmaalet af Paaante-Domstolen til Undersøgelse ved en Sætte-Forhørsdommer, hvorefter vedkommende Aktionsmyndighed træffer Bestemmelse om Tiltale. Dog staaer ogsaa i dette Tilfælde Afgang til privat Tiltale til Straf og Erstatning den fornærmede aaben.

§ 19.

Det er en Selvfølge, at de i §§ 17 og 18 indeholdte Bestemmelser ikke medføre nogen Forandring i Bestemmelsen i Grundloven af 28de Juli 1866 § 80 om Paaantning af Fængslingskendelse (jfr. dens 4de midlertidige Bestemmelse). Tilsvarende Bestemmelser skulle ogsaa komme til Anvendelse i Henseende til Paaante af Kendelser, hvorefter en anordnet Fængsling forlænges, se denne Lovs § 15, 1ste Stykke.

§ 20.

Den Forhørsdommer, som overensstemmende med denne Lovs § 16, jfr. § 18, anses med Straf for at have iværksat en Fængsling eller Fængslingsforlængelse, som burde have været undladt, er pligtig til at godtgøre Statskassen, hvad denne i det paagældende Forhold maatte have udredet som Erstatning for uforstyldt Varetægtsfængsling, jfr. Lov Nr. 52 af 5te April 1888 § 7.

§ 21.

Til at føre Tilsyn med Varetægtsfangers Behandling og Forholdene i Varetægtsfængsler udnævner henholdsvis Kjøbenhavns Borgerrepræsentanter, Røbstædernes Byraad og Amtsrådene 2 Medlemmer af deres Midte for 2 Aar ad Gangen. De saaledes udnævnte Mænd skulle jævnlig besøge Fængslerne inden for deres Omraade og ved Undersøgelse af Forholdene og Samtaler med Fængslernes Bestillingsmænd og Varetægtsfangerne overbevise sig om, at de, for Fængslerne og Varetægtsfangerens Behandling gældende Bestemmelser overholdes. Angaaende Misbrug, som de maatte mene at have forefundet, afgive de Beretning til paagældende Overøvrighed. Denne lader da de fremsatte Klager nærmere undersøge, og gør Indberetning til Justitsministeren, som træffer fornøden Foranstaltning til Afhjælpning af de forefundne Misbrug og til Paatale af mulige Overtrædelser og Tilfidesættelser af denne Lovs Bestemmelser.